

Nicole Boyle Rødtnes

BLITZ

BORTFØRT AF RUMVÆSNER

Illustreret af
Bodil Bang Heinemeier

EN FUSER

”Joakim fra Superheltenyt her ...” Jeg holder mobilen frem foran mit ansigt. ”Tippet om, at Skjold skulle være i gang med at slås med en tyvebande nede ved havnen, var desværre en fuser. Men bliv endelig ved med at sende tips. Jeg lover at undersøge dem alle! Kun sådan kan vi blive klogere på de danske superhelte!” Jeg ser alvorligt på skærmen et øjeblik, inden jeg fortsætter: ”Du sender mig et tip ved at sende en sms.” Jeg opgiver mit telefonnummer og standser videooptagelsen.

Det regner. Og jeg fryser. Det er det tredje falske anonyme tip i denne måned. Men jeg giver ikke op! Nogle gange er tippene rigtige. Og jeg har selv set heltene.

Jeg fangede noget af Medusas kamp mod Harpy med min mobil. Og selvfølgelig en hel masse af hendes retssag, men det tæller ikke.

Det dækker aviserne allerede rigeligt. Desuden vil alle hellere se superhelte i kamp end i håndjern. Og efter den nye lov mod superhelte er alle heltene på nær Nordlys på flugt, så de er svære at finde.

Jeg scroller gennem videoerne på min telefon. Jeg fik en god video af Skjold, der redder folk ud efter togulykken. Og jeg fik også en god en af GHOST, der forsvinder igennem en mur.

Siden GHOST dukkede op for et par år siden, har det været mit mål at dokumentere hans heltegerninger. Så kom de andre helte til, og jeg fik endnu mere at dække.

Nordlys er svær at følge. For hun er mest i Grønland. Jeg fik taget et par videoer af hende under Medusas retssag, men jeg mangler stadig at få billeder eller video af hende i kamp.

Jeg prøver at lægge noget op på min YouTube-kanal hver uge. Også de uger, hvor jeg ikke finder noget, så folk kan se, at jeg faktisk følger op på deres tips.

Det er blevet til flere hundrede videoer efterhånden. Hver eneste uge får jeg flere følgere. Der er mange, der gerne vil vide mere om superheltene. Og de bedste af

mine videoer har massevis af kommentarer. Det holder mit humør oppe dage som i dag, hvor jeg bare står på en kaj, og der ikke er skyggen af en superhelt.

NATARBEJDE

Næste morgen vågner jeg ved, at min mor kalder:

”Joakim. Så er det op!” Irritationen i hendes stemme fortæller mig, at det ikke er første gang, hun kalder. Jeg må have sovet så tungt, at jeg ikke har hørt noget.

Jeg tvinger mig selv ud af sengen, rækker ud efter brillerne og sætter dem på næsen. Jeg får et glimt af mig selv i spejlet. Jeg ser endnu mere bleg og splejset ud, end jeg plejer. Og så har jeg en hovedpine fra helvede.

Jeg går ud i køkkenet, tager en skål i skabet og fisker en ske op fra skuffen. Så sætter jeg mig ved det lille køkkenbord og hviler hovedet mod radiatoren. Den er kold, men kulden føles rar mod mit hoved.

”Ikke sidde og hænge!” siger mor. ”Spis nu din morgenmad.”

Jeg ser på havregrynsjakken. Det kræver en kraftanstrengelse bare at hælde op.

”Det går ikke, at du er ude om natten, Joakim,” siger mor.

”Men det er om natten, superheltene arbejder, mor,” siger jeg for 100. gang.

”Ja, men du har også brug for din nattesøvn,” siger hun.
”Det har vi talt om!”

Og det har vi. Mange gange. Men jeg giver mig ikke. Det er, som om vi er frosset fast midt i en duel i

bedste westernstil, hvor de to duellerende bare nidstirrer hinanden.

”Så må du nøjes med at tage ud i weekenden,” siger mor til sidst. ”Jeg vil ikke have, at det går ud over din skole.”

”Det gør det heller ikke,” siger jeg og skynder mig at skovle havregryn ind, så jeg hurtigere kan slippe væk fra samtalen. Mor forstår det ikke. Jeg kan ikke kun tage ud i weekenden! Superheltene er jo ligeglade med, om det er weekend eller hverdag.

